

Jákupsa skegg

Jákupsa skegg var sjáldan turt,
tá ið hann kom á bøin, var bundið burt.

*Men dansen den går
så let igennem lunden.*

2. Marjun við síni brendu lið:
"Eg meini, at kroyið er burtur við."

3. "Er kroyið burtur, skal tað yngsta minnst,
og inni fyri harrunum skulu vit finnast."

4. Jákup sker í sjóðheitan grát,
fór oman til Sjúrdá at lána sær bát.

5. "Bátin skalt tú fáa, sum eg hann eigi,
eg hopi, at harrarnir verða ikki vreiðir.

6. Bátin skalt tú fáa við mastur og segl,
uppá vegin skalt tú fáa eitt skerpitjógv."

7. Jákup hann stígur í fremra stavn:
"Nú ætli eg mær til Kjøpinhavn."

8. Tá ið hann kom har mitt á fjørð,
tá bognaði skútan sum ein gjørð.

9. Ta ið hann kom har út á hav,
tá brakaði hvørt sprek, í Sjúrdá báti var.

10. Hann kastar síni akker á hvítan sand,
fyrstur steig Jákup fótin á land.

11. Ein harri út av veindeyga sá:
"Her kemur ein maður í kappanum grá.

12. Her kemur ein maður í kappanum grá,
ongum líkari enn Sibba at sjá."

13. Uppi í grasagarði akslar hann skinn,
og so gongur hann fyri harrarnar inn.

14. Jákup hugsar við sjávvum sær:
hví stendur ongin upp fyri mær?

15. "Mini náðige Herrer, ville I mig høre,
jeg haver en sag for eder at føre.

16. Eg átti eitt bundi, og tað var gult.
Einn tunna av korni so var tað fult.

17. Tó at tað ikki var turkað á sodni,
so var tað so gott sum ein tunna av korni.

18. Hálvt hevði eg ætlað mær til fræ,
hálvt hevði eg ætlað mær til jóladag.

19. Hálvt hevði eg ætlað mær til jóladag,
teir stjólu tað burtur tann sama dag."

20. Harrarnir svaraðu honum við stikli:
"Hví kemur tú her við ongum vitni?"

21. Hví kemur tú higar, títt Føroya barn?
tú skal verða settur í harðasta jarn.

22. Hví kemur tú higar at klaga um korn?
tú skal verða settur í tað hægsta torn."

23. "Meðan eg ongan rættin kann fá,
so latið meg sjálvan í lógbókina sjá."

24. Tað fyrsta Jákup Sibbi í lógbókina sá,
tá kendi hann ikki s fyri k.

25. So mundi Jákup frá lógbókini renna,
ongan bókstavin mundi hann kenna.

26. Jákup uttar eftir beinkinum ekur,
tann ovast harrin eftir byrsuni tekur.

27. Jákup út um dyrnar gløir,
tann ovasti harrin byrsuna løðir.

28. Jákup út um dyrnar leyp,
tann ovasti harrin eftir honum skeyt.

29. Jákup út um dyrnar gekk,
eittans haglið í dyntilin fekk.

30. "Hevði eg ikki havt so sítt eitt vel,
so hevði eg verið skotin í hel.

31. Gud lati meg aldrin liva tann dag,
at eg komi aftur í sovorðið lag.

32. Gud lati meg aldrin liva so leingi,
at eg komi aftur fyri slíkar dreingir."

Úr Kvæði Vísur og Táttar hjá D. Magnussen og J. av Skarði. Uppskriftina hava teir frá Dávi Emil Magnussen, Tjørnuvík. Í dansi verður tátturin ofta kvøðin ymiskt, tí lætt er at yrkja aftrat, og tað man hava verið gjørt. Hann verður ofta kvøðin við niðurlagnum "Fram við Líðará".